

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če so natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vedno napredovanje.

Česar nima slov. ljudstvo, to je bogastvo in plemenita gospoda, ki se, kakor je slov. krvi, tudi čuti za slovensko. To je krivo, da je bilo tudi naše ljudstvo kedaj izgubilo slov. ponos ter se je dalo tujcu pod noge. V nekaterih krajih, posebno blizu večjih mest, se nahaja še sedaj tacih ljudi in je z njimi sila težko ravnati.

Iz nobene strani jim človek ne more priti do kože, naj jih pripravi na to, da izpoznajo svojo slepoto. Taki ljudje ne beró nič ali le take liste, ki jim jih vrivajo njih „mojstri“, t. j. take, ki povzdigujejo nemščino čez vse ter vedno in vedno kričé, da brez nemščine ni življenja in torej ni čuda, če je tacih s časom sram svoje slov. besede ter jo zamenijo s tujo, nemško.

Da je taka beseda v njih ustih iz večine le pokveka, ki je vse drugo bolj, kakor pa nemška beseda, tega pač taka reva še ne sluti, šteje pa se že med Nemce ali k večjemu še med „Slovence, ki so pametni“. Število teh „pametnih“ rev izginéva čedalje bolj izmed slov. ljudstva in to ni mala zasluga tudi družbe sv. Mohorja.

Le-ta družba je bratovščina in nima sama na sebi namena, naj vzbudi v slov. ljudstvu zavest, da je slovensko, vendar pa se to izgaja pri marsikaterem nemškutarčku, če je ud te družbe in njene bukve prebira. Take lepe reči in v tako lepi, da si domači besedi bere v bukvah, ki jih dobiva od družbe! To pa potlej ni mogoče, da mu postane s časom bolj svetlo v glavi ter se rodi v njegovem srci neko spoštovanje do slov. jezika.

To je pa uzrok, poleg velicih drugih, da se človek veseli te družbe in nje vednega napredka in zato pač prav, če postavimo le-sem našim bralcem nekaj iz poročila, kakor ga izdaje odbor te družbe. Po tem pa šteje naša družba sv. Mohorja letos že 41.552 udov, torej je letos 6542 udov več, kakor jih je bilo lani. Novih je k družbi pristopilo 9226, starih pa je odstopilo ali odmrlo 2695.

Največ udov šteje seveda ljubljanska škofija, v njej jih je 16.666, naša, lavantinska pa jih šteje 12.336 in v daljni Ameriki živi 59 udov.

Kar se tiče spisov, ki so letos prišli odboru v roke, pravi odbor, da je bilo jih blizu 50 in to razne vsebine: povesti, životopisov, poučnih in gospodarskih razprav. Obarovali so se nastopni spisi: 1. „Žganjar“, povest, spisal P. Bohinjec v Ljubljani; 2. „Gospod Anton“, povest, spisal A. Koder v Inomostu; 3. „Mrtvo morje“, krajeписen obraz, spisal dr. A. Čigoj v Celovcu; 4. „Gospodarstva najboljši pomočnik“, spisal prof. M. Cilenšek v Ptuj; 5. Zbirka domačih zdravil“, spisal Ivan Lampe, lekarnik v Kranju.

V porabo so se prevzeli še ti-le spisi: „Črtice iz dnevnika“, spisal Jan Bilec, duh. v Ilirskaj Bistrici; „Zgodovinske drobtine“, spisal prof. J. Steklasa v Karlovcu. „Duhovna železnica in vlak v nebesa“, spisal Tine Brdnik, kapelan v Kranjskej gori; „Narodno blago iz Savinjske doline“, zapisal L. Štorman v Grižah; „Zbirka gospodarskih skušenj“ in nekaj narodnega blaga, zapisal Lipe Vrhovski; „Zbirka zgodovinskih kratkočasnic, smešnic, ugank“, nabral A. Benedik.

Drugi spisi so se večinoma kjer se je zahtevalo, poslali gg. pošiljalcem nazaj.

Zavoljo ogromnega dela pri tiskanju več ko treh milijonov pol, kolikor jih obsezajo vse letošnje knjige, in zavoljo ponatisov treh letošnjih družbinih bukev, katerih se je bilo sprva premalo natisnilo, tiskarnica in knjigoveznica ne bode mogli pred sredo meseca oktobra svojega dela dovršiti. Okoli srede oktobra se bode razpošiljatev pričela, in traja celih 8—9 tednov. Naj čč. gg. poverjeniki in udje blage volje potrpijo in prizanesejo družbi, ako knjige letos nekoliko pozneje prejmejo.

Tako blizu letošnje poročilo družbe sv. Mohorja in torej lahko rečemo, da ga bode veselo vse slov. ljudstvo. To je vedno, lepo napredovanje.